

Til værtsfamilier

Et besøg af unge mennesker fra et fjernt land, vil som oftest være en oplevelse for hele familien. De unge kan virke lidt generte i starten, men de er rigtig glade for kontakt, spille et spil, lære lidt dansk eller lære andre at sige ting på swahili – eller hvad man nu kan finde på. De vil også gerne hjælpe til, hvis bare de får at vide, hvad de skal gøre.

Alle de unge snakker engelsk, selvom deres modersmål er et andet (måske swahili eller kikuyu).

Gæsterne forventer ikke at få stillet eget værelse til rådighed. Tværtimod er de vant til at bo tæt, og kan fint dele værelse med en kammerat – fra Kenya eller fra Danmark. Blot sover drenge og piger ikke på samme værelse.

Vi håber, at værtsfamilierne vil sørge for morgenmad – og for aftensmad, når ikke andet er aftalt. Normalt vil gruppen spise frokost på skolen, eller hvor de ellers er i løbet af dagen.

De unge er på en lang rejse og er taknemmelige, hvis de bliver tilbudt hjælp med at **vaske tøj** (de er ofte for generte til selv at spørge). Gæsterne vil gerne deltage i fritidsaktiviteter, men ind imellem har de også brug for selv at mødes og snakke. Det er derfor godt, hvis familierne kan være fleksible. Vi vil give værtsfamilierne besked, hvis planerne ændrer sig.

Gaver og skolefond

At invitere unge mennesker indenfor og dele sin hverdag med dem er en stor gave. Der er derfor ingen forventninger om, at gæsterne skal have materielle gaver. Tværtimod kan det give skævhed i gruppen, hvis nogle får gaver, og andre ikke gør. Hvis der alligevel kommer gaver, kan de gives til trænerne, som har ansvar for Nafsis samlede arbejde. I stedet for at give ting, kan man evt. give et bidrag til de unges uddannelse. Nafsi og Spor Media har lavet en skolefond, og også små beløb er meget velkomne. [Se Global Kids' hjemmeside.](#)

Madvaner

Kenya ligger i Østafrika tæt på Ækvator, og madtraditionerne er påvirket både af arabiske handlende, indiske migrantarbejdere, portugisiske kolonisatorer og naturligvis de oprindelige traditioner nedarvet fra generation til generation. For eksempel har flere kenyanske folkeslag en lang tradition for at holde kvæg og at bruge kød- og mælkeprodukter .

Da portugiserne begyndte at komme på Kenyas kyst i 1496 introducerede de mad fra Brasilien: Majs, bananer, ananas, chili, søde kartofler og kassava. Fra Indien og Kina medbragte de for eksempel appelsiner og citroner. Med europæerne kom der også hvide kartofler, agurker og tomater. Briterne

fik mange indere til at arbejde i plantagerne og med dem kom karryretter, chappatis, chutney og meget mere.

Kenya er et multikulturelt samfund og maden afspejler de mange forskellige grupper i landet. De fleste kenyanske retter er billige og grundingredienserne er majs, kartofler og bønner. Inde i landet lever man af Ugali (majsmasse) og kød, mens kosten i kystområderne og ved Victoriasøen er mere varieret. Her spiser man meget fisk, grøntsager og ris.

Generelt kan man nok sige, at

- lyst brød er som regel bedre end rugbrød – og smørrebrød er mærkeligt
- fisk og kød er godt, men grisekød er de ikke vant til
- kål og kartofler er god og billig spise

Følg med på www.globalkids.dk. Her står der lidt om gæsterne og sitet vil løbende blive opdateret med f.eks. små film fra de unge akrobaters hverdag. Har I brug for yderligere information så ring eller skriv.

Under besøget vil vi primært bruge facebook: <https://www.facebook.com/globalkidsdk/>